

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach rozstrzygnął, że złożona przez redaktora naczelnego dziennika skarga na bezczynność organu jest skargą legitymowanego podmiotu wniesioną na podstawie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, a nie ustawy - Prawo prasowe (wyrok z dnia 7 października 2015 roku, sygn. akt. IV SAB/GI 82/15).

Redaktor naczelny Dziennika wystąpił do Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego o udzielenie informacji poprzez przysłanie kopii protokołów i podjętych uchwał z posiedzeń Zarządu Okręgowego PZŁ. Powołał się na ustawę Prawo prasowe. Wobec nieotrzymania wnioskowanej informacji skarżący złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skargę na bezczynność Zarządu Okręgowego Polskiego Związku w kwestii udzielenia informacji publicznej. Organowi zarzucono naruszenie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Na gruncie wyżej opisanego stanu faktycznego pojawiła się wątpliwość:

1. czy podmiot będący autorem wniosku o udzielenie informacji zwracał się o udzielenie informacji w imieniu własnym, czy też w imieniu prasy, a także
2. czy zastosowanie w sprawie będzie miała ustawa Prawo prasowe czy ustawa o dostępie do informacji publicznej.

WSA uznał, że złożony wniosek pochodzi od prasy w pojęciu zdefiniowanym na gruncie ustawy Prawo prasowe. Interes prawny w inicjowaniu postępowania sądowoadministracyjnego będzie miał zatem nie tylko autor wniosku lecz również "prasa". W niniejszym przypadku jest to Dziennik, który reprezentowany jest przez redaktora naczelnego kierującego tą gazetą. Złożona zatem przez redaktora naczelnego Dziennika skarga jest skargą legitymowanego podmiotu wniesioną na podstawie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej (co słusznie przywołano w skardze).

Bezczynność po stronie podmiotu zobowiązanego do załatwienia wniosku o udostępnienie informacji publicznej przejawia się nie tylko brakiem podjęcia jakichkolwiek działań zmierzających do załatwienia sprawy lecz także wtedy, gdy organ nie dokonuje tego we właściwej, przewidzianej prawem formie. W piśmiennictwie prawniczym przyjmuje się, że z bezczynnością podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej mamy do czynienia, gdy w prawnie ustalonym terminie podmiot ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub prowadził postępowanie w sprawie, ale mimo istnienia ustawowego obowiązku nie zakończył go wydaniem w terminie przewidywanej prawem decyzji lub też innego aktu, albo nie podjął stosownej czynności.

W przedmiotowej sprawie nie można uznać za załatwienie wniosku strony skarżącej pisma Łowczego Okręgowego zawiadamiające stronę skarżącą o możliwości zapoznania się z całością materiałów w siedzibie zarządu.

źródło: NSA